

Drobný hmotný a nehmotný majetek v účetnictví

Cílem tohoto příspěvku je upozornit na možnosti, které účetní předpisy poskytují pro účtování o drobném majetku, a dále pak také na některá rizika, která jsou s tímto spojena, a to v souvislosti se stanovením hospodářského výsledku a základu daně z příjmů společnosti.

Ve vyhlášce č. 500/2002 Sb. pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví (vyhláška), je v § 7 odst. 3 uvedeno, že v položce rozvahy B.II.3 (samostatné movité věci a soubory movitých věcí) jsou obsaženy samostatné movité věci a soubory movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením s dobou použitelnosti delší než jeden rok a od výše ocenění určené účetní jednotkou, a to při splnění povinností stanovených zákonem, zejména respektováním principu významnosti a věrného a poctivého zobrazení majetku. Dále je zde uvedeno, že samostatné movité věci s dobou použitelnosti delší než jeden rok nevykázané ve výše uvedené položce, se považují za drobný majetek, o kterém účetní jednotka účtuje jako o zásobách.

Analogicky je podle § 6 odst. 1 a 2 vyhlášky přístupové také k drobnému nehmotnému majetku. V bodě 3.3 Českého účetního standardu 019 je v této souvislosti uvedeno, že na příslušném účtu účtové skupiny 51 – služby, se účtuje drobný nehmotný majetek, o kterém účetní jednotka rozhodla, že není dlouhodobým majetkem.

Je možné shrnout, že účetní jednotka u drobného hmotného a nehmotného majetku s dobou použitelnosti delší než jeden rok může stanovit hranici ocenění, nad jejíž výši budou tyto položky považovány za „drobný“ dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek, a pak bude o tomto majetku účtováno v rámci účtové třídy 0 s tím, že tento majetek bude účetně odepisován.

V tomto případě jednoznačně doporučujeme, aby byly pro evidenci tohoto majetku zřízeny samostatné analytické účty pořizovací cen, oprávek a odpisů, aby bylo možné při zpracování daňového přiznání odlišit účetní odpisy právě tohoto majetku.

U drobného majetku s dobou použitelnosti delší než jeden rok, avšak s oceněním nižším, než je ocenění stanovené účetní jednotkou, by pak bylo účtováno jako o zásobách.

Dále je třeba doplnit, že podle § 9 odst. 1. písm. f) vyhlášky (oblast zásob) obsahuje položka C.I.1. Materiál mimo jiné další movité věci s dobou použitelnosti jeden rok a kratší bez ohledu na výši ocenění.

V tomto příspěvku se však budeme věnovat pouze majetku, jehož doba použitelnosti je delší než jeden rok.

Při začlenění drobného majetku do majetku dlouhodobého dojde k přenesení hodnoty tohoto majetku do hospodářského výsledku prostřednictvím účetních odpisů. V této souvislosti je třeba uvést ustanovení § 24 odst. 2 písm. v) zákona o daních z příjmů (ZDP), podle kterého jsou daňově účinným výdajem účetní odpisy u hmotného majetku, který není vymezen pro účely ZDP jako

hmotný majetek a u nehmotného majetku, který se neodepisuje podle ZDP (tj. podle § 32a ZDP) při splnění dalších podmínek stanovených ZDP. Při účtování o tomto majetku jako o zásobách pak bude hospodářský výsledek ovlivněn účtováním v rámci oblasti zásob. V obou dvou případech tak dojde prostřednictvím zaúčtování do hospodářského výsledku k ovlivnění základu daně z příjmů.

Právě ovlivnění základu daně prostřednictvím přenesení hodnoty drobného majetku do hospodářského výsledku není úplně jednoduchou otázkou. Účetní jednotka by tento proces

(Pokračování na stránce 2)

Tržiště znalostí a inspirací v HR

5 stánků • 5 expertních zón • 5 prostorů pro dialog

HRM
HUMAN RESOURCES MANAGEMENT

Hewitt

vás zvou na unikátní HR fórum

21. května 2008 od 9.30 do 16 hodin
Slovanský dům, Na Příkopě 22, Praha 1

Registrace a více informací:

e-mail: konference@economia.cz

www.managerweb.cz/konference

Uzávěrka přihlášek: 19. května 2008

DAŇOVÝ KALENDAŘ – DUBEN

15. 4.

Daň silniční: záloha za 1. čtvrtletí

21. 4.

Daň z příjmů: měsíční odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků

24. 4.

Spotřební daň: splatnost spotřební daně z lihu za únor

KRÁTCE

Ústavní soud k zákonu o stabilizaci veřejných rozpočtů

Nálezem Ústavního soudu č. 88/2008 Sb. byl zamítnut návrh skupiny poslanců na zrušení některých částí zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů, tj. zákona přinášejícího řadu změn mj. do oblasti daňové. Zákon tedy zůstává v platnosti ve znění, ve kterém byl vyhlášen ve Sbírce zákonů. Nález obsahuje podrobnou argumentaci předkladatelů, účastníků řízení (Poslanecké sněmovny, Senátu, ministerstva zdravotnictví) a Ústavního soudu.

Jednou ze sporných oblastí byla tzv. superhrubá mzda, kdy je součástí základu daně z příjmů ze závislé činnosti též povinný odvod pojistného zaměstnavatele za zaměstnance. Podle navrhovatelů zrušení příslušných ustanovení byla daň z příjmů před novelou vypočítávána z příjmů jednotlivce, a to po odečtení pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, přičemž tento princip se uplatňoval jak u příjmů ze závislé činnosti podle § 6 zákona o daních z příjmů, tak u příjmů z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti podle § 7 zákona

(Pokračování na stránce 2)

Auditorské služby TACOMA

Poskytujeme služby s přidanou hodnotou

■ Profesionalita ■ Komplexnost ■ Zkušenosti

TACOMA

www.tacoma.cz

(Pokračování ze stránky 1)

měla upravit svými interními předpisy, které by měly vycházet z dalších účetních předpisů.

U drobného majetku účtovaného v rámci třídy 0 je účetní jednotka v souladu s § 28 odst. 6 zákona o účetnictví povinna sestavit odpisový plán, na jehož základě pak budou prováděny účetní odpisy v průběhu používání tohoto majetku. Přitom odpis nemusí být vázán pouze na čas, ale například i na výkony. Dříve obsahovaly účetní předpisy možnost provést jednorázový odpis drobného majetku za předpokladu, že se výrazněji nenaruší věcná a časová souvislost nákladů a výnosů.

Tato formulace již nyní v účetních předpisech schází a je třeba zcela vycházet ze správně stanoveného odpisového plánu. Podle našeho názoru již samotná definice dlouhodobého majetku, která vychází z doby použitelnosti delší než jeden rok, znemožňuje provedení jednorázového odpisu pořizovací ceny drobného majetku na náklady. U každého pořízeného majetku je třeba stanovit jeho dobu použitelnosti a účetní odpisy do hospodářského výsledku zahrnovat v závislosti na vyhodnocení času, výkonu apod.

Také v případě účtování drobného majetku v oblasti způsob je však nutné přihlídnout k dalším skutečnostem v účetních předpisech. Mimo jiné je třeba vzít v úvahu Český účetní standard č. 19 (Náklady a výnosy), který obsahuje následující formulace:

- náklady a výnosy se účtují zásadně do období, s nímž časově a věcně souvisejí;
- náklady a výdaje, které se týkají budoucích období, je nutno časově rozlišit ve formě nákladů příštích období nebo výdajů příštích období;
- účty časového rozlišení podléhají inventuře a při inventarizaci se posuzuje jejich výše a odůvodněnost.

Podle tohoto standardu není nutné používat časové rozlišení v případech, kdy:

- se jedná o nevýznamné částky, kdy jejich ponecháním v nákladech či výnosech bez časového rozlišení není dotčen účel časového rozlišení a účetní jednotka tím prokazatelně nesleduje záměrné upravování výsledku hospodaření,
- se jedná o pravidelně se opakující výdaje, popřípadě příjmy, za předpokladu, že se výrazněji neovlivní časová a věcná souvislost nákladů a výnosů.

Je zřejmé, že stanovení významnosti je zde velmi důležitou otázkou. V účetních předpisech nelze konkrétní přístup či definici významnosti dohledat. Je však jasné, že účetní jednotka by měla postupovat v souladu s ustanovením § 7 zákona o účetnictví a vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz před-

mětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky.

V této souvislosti lze upozornit na jedno ze starších stanovisek ministerstva financí, ve kterém je uvedeno, že pojem „významnosti“ užívaný v zákoně o účetnictví i v účtové osnově a postupech účtování pro podnikatele je subjektivní kategorií a stanovení „významnosti“ určité částky či účetního případu pro účely účetnictví přísluší do kompetence účetní jednotky, například formou zadání kritérií do vnitropodnikové směrnice.

O složitosti a rizicích spojených s touto problematikou svědčí již i některé judikáty. Zde můžeme uvést například odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu 7 Afs 110/2006-74 v Brně ze dne 14. 6. 2007 v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2006, čj. 31 Ca 78/2005-40.

Stěžovatelce (účetní jednotce) byl správcem daně zvyšlen základ daně z příjmů za zdaňovací období roku 2001 z toho důvodu, že zahrnula jednorázově do hospodářského výsledku částku ve výši 1 586 000 Kč za pořízení drobného dlouhodobého hmotného majetku a tímto došlo k výraznějšímu narušení časové a věcné souvislosti. Stěžovatelka se opírala především o své tvrzení, že postupovala správně v souladu se svou interní směrnicí, ve které bylo uvedeno, že bude drobný dlouhodobý majetek odepisovat jednorázově při pořízení a odpis se tak stane nákladem běžného účetního období. Správce daně však poukázal na skutečnost, že ve směrnici scházel přístup k situaci, kdy dojde k zařazení většího rozsahu tohoto majetku do užívání a poukázal na skutečnost, že poměr hodnoty pořízeného drobného majetku k vykázaným výnosům činil 45 %.

Dále pak poukázal na samotnou podstatu dlouhodobého majetku, jehož doba použitelnosti je větší než jeden rok.

Z výše uvedeného vyplývá, že účetní jednotky by měly věnovat oblasti účtování o drobném majetku pozornost a vyhodnocovat dobu, po kterou bude hodnota pořízeného majetku přenášena do hospodářského výsledku. Stanovení doložitelné výše odpisových sazeb u drobného dlouhodobého majetku a případné využití časového rozlišení u jednorázových hodnotově významných pořízení drobného majetku, o kterém je účtováno jako o zásobách či službách, jsou podmínkou pro obhájení informací uvedených v účetní závěrce a pro úspěšnou argumentaci se správcem daně při daňových kontrolách. Každá účetní jednotka by měla identifikovat a vyhodnotit případy, k nimž při její činnosti dochází, a svůj přístup k těmto případům uvést v interní směrnici.

Milan Kolář

kolar@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 1)

na o daních z příjmů. Zdaňován byl tedy pouze příjem, kterým může jednotlivce disponovat po odečtení povinné odváděného pojistného. Na pojistná plnění bylo tedy nahlíženo tak, že nejde o součást základu pro výpočet daně z příjmů a nejsou příjmem fyzické osoby, nýbrž jde o její podíl na udržování systémů veřejného pojištění.

Napadená změna zákona o daních z příjmů vytváří podle navrhovatelů fikci, že placené pojistné je příjmem, resp. částí příjmů fyzické osoby v širším slova smyslu. V tom vidí rozpor s Listinou lidských práv a svobod, Evropskou sociální chartou a dalšími nadnárodními úmluvami a rozpor se zásadou srozumitelnosti a poznatelnosti práva.

Ústavní soud po důkladném rozboru dospěl k závěrům, z nichž částečně citujeme:

„Jakkoli nelze než přisvědčit navrhovateli, že zákonodárce použil kategorie předmětu a základu daně v zákoně č. 592/1992 Sb., ve znění zákona č. 261/2007 Sb., svévolně, a v důsledku toho daný zákon zakotvuje daň, jejímž skutečným předmětem nejsou toliko příjmy ze závislé činnosti a z funkčních požitků, nýbrž i odvody na nemocenské pojištění, důchodové pojištění, na státní politiku zaměstnanosti a na veřejné zdravotní pojištění, navzdory této skutečnosti posuzovaná úprava nezakládá neurčitost, jež by vylučovala možnost stanovení jejího obsahu pomocí obvyklých interpretačních postupů (čili stanovení základu a sazeb daně).

Nutno tudíž reagovat na důsledek, jenž z předchozích úvah vyplývá. Je ústavně akceptovatelné zdanění jakéhokoli předmětu? Opouští-li zákonodárce v zákonné úpravě tradiční pojmové vymezení daně z příjmů, její rozpor s ústavním pořádkem by byl dán toliko tehdy, měla-li by tato konstrukce konfiskační dopady, byla-li by extrémně disproportionální (pozn.: například znevýhodňovala významně určité skupiny poplatníků oproti jiným), resp. byla-li by neurčitá v té míře, jež by vylučovala stanovení jejího obsahu obvyklými interpretačními postupy. Žádná z těchto alternativ, zakládajících derogační důvod (pozn.: důvod pro zrušení ustanovení), v daném případě, a to zejména s ohledem na sazby daně z příjmů dle zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 261/2007 Sb., naplněna nebyla.

Zbývá toliko poznámka na okraj ... Zdanění daně, poplatku, příp. jiné obdobné zákonem stanovené povinné dávky je určité myšlenka v současné době „originální“. Připomíná ale jednu v historii slavnou daň římského císaře Vespasiána, jenž v reakci na výtku svého syna Tita, týkající se její nedůstojnosti, pronesl slavnou větu: „Pecunia non olet.“ (Pozn.: Peníze nesmrdí.)

CFO FORUM

Růst hodnoty společnosti v rukách CFO

15.–16. května 2008, Štítn

Itálie – zdanění – zajímavosti

Na konci minulého roku jsme se zúčastnili setkání auditorů a daňových poradců v Itálii (v Meranu). Tématem setkání byla i konference o novinkách ve zdanění v Itálii. Pro rozšíření obzoru bychom vás rádi seznámili alespoň ve stručnosti s body, které nás zaujaly. Jedná se především o omezení či oblasti zdanění, které jsou v České republice upravovány jiným způsobem či nejsou upravovány vůbec.

Náklady na telefon

Daňová uznatelnost nákladů na telefon je v Itálii omezena. Nově jsou tyto náklady daňově uznatelné jen do výše 80 %, a to nezávisle na tom, zda se jedná o pevné linky nebo jiné telefony. Doposud byly tyto náklady u přenosných telefonních přístrojů odčitatelné do výše 50 % a u pevné linky to bylo 100 %. Toto omezení neplatí v Itálii pro daň z přidané hodnoty. I nadále platí, že na vstupu lze odečíst daň z přidané hodnoty jen do výše 50 %.

V ČR není limit pro uznatelnost nákladů na telefon z hlediska daně z příjmů ani z hlediska daně z přidané hodnoty stanoven. Poplatník však musí prokázat, že tyto náklady jsou v souladu s § 24 odst. 1 zákona o dani z příjmů (dále jen ZDP) náklady vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů.

Osobní automobily a daň z příjmů

Omezení daňové uznatelnosti platí v Itálii i pro pořizovací a provozní náklady na osobní automobily. Pořizovací a provozní náklady na osobní vozidla jsou pro účely daně z příjmů daňově uznatelné ve výši 40 % (dříve 50 %), tzn. ve stejném rozsahu jako u DPH. Dále je limitována horní hranice u pořizovacích nákladů na výši cca 18 tisíc eur.

V ČR platilo do konce roku 2007 obdobné omezení pořizovací ceny pro daňové účely. Pořizovací cena byla u osobních automobilů omezena pouze na výši 1,5 mil. Kč. Náklady plynoucí např. z leasingu či uplatňované daňové odpisy takového majetku mohly být uplatněny pouze do výše této maximální hranice 1,5 mil. Kč. Novelou ZDP, která vstoupila v platnost 1. 1. 2008, byla tato maximální hranice u osobních automobilů zrušena.

Odpis pozemků

Podle platných italských zákonů bylo dosud možné daňové odpisování pozemků. Bersaniho dekretem (nařízení vlády 223/2006) se toto daňové odpisování pozemků ruší.

V ČR nejsou pozemky majetkem, který lze daňově odepisovat. Vstupní cenu pozemku lze do daňových výdajů uplatnit pouze jednorázově při prodeji pozemku, a to v souladu s § 24 odst. 2 písm. t) ZDP, a to do výše příjmů z jeho prodeje.

Daňová úleva pro výzkumy

Pro roky 2007 až 2009 se v Itálii u nákladů

na výzkum přiznává daňová úleva ve výši 10 % hrazených výdajů a dále se zvyšuje na 15 %, pokud je základem spolupráce s univerzitou.

V ČR je v § 34 odst. 4 ZDP zakotvena možnost pro poplatníka odečíst si od základu daně 100 % výdajů (nákladů), které poplatník vynaložil v daném zdaňovacím období na výzkumné a vývojové projekty. Poplatník však musí prokázat, že tyto výdaje (náklady) jsou v souladu s § 24 odst. 1, tzn. že se jedná o výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů.

Opatření vedoucí k úspoře energie

Podnikům, které jsou činné v obchodě, se přiznává dle italských zákonů za určitá opatření vedoucí k úspoře energie dodatečné snížení zisku v rozsahu 36 % nákladů, a to obzvláště za nasazení osvětlovacích zařízení s úsporou energie ve výši 60 %, resp. 80 %.

V ČR žádná taková opatření neexistují.

Odklad inkasa u banky

Všechny příjmy z činností osob samostatně výdělečně činných musí být dle italských předpisů sledovatelné přes pohyby v bankách a na poště, a to s následující přechodnou úpravou:

- od 4. července 2006 do 30. června 2008 příjmy od 1000 eur,
- od 1. června 2008 do 30. června 2009 příjmy od 500 eur a
- od 1. července 2009 příjmy od 100 eur.

V ČR je zákonem č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti, v § 4 odst. 1 stanovena povinnost poskytovatele platby, jejíž výše pokračuje částku 15 tisíc eur, provést platbu bezhotovostně. V případě nedodržení této povinnosti je v § 6 stanovena výše pokuty, kterou kontrolní orgán může uložit.

Daňově odčitatelná částka ve výši 55 % za opatření vedoucí k úspoře energie

Pro provedení opatření vedoucí k úspoře energie se v Itálii přiznává daňově odčitatelná částka ve výši 55 % z hrazených nákladů, odčitatelná ve třech stejných splátkách v letech 2007 až 2009. Pro uznání nároku na zvýhodnění mají v podstatě platit nynější ustanovení v oblasti odčitatelné položky ve výši 36 %. Pro výpočet odčitatelné částky ve výši 55 % se uznávají maximálně níže uvedené náklady:

- zabudování solárních zařízení pro ohřev teplé vody: 109 090,91 eur;
- výměna topného zařízení: 54 545,45 eur;
- izolační opatření: 109 090,91 eur a další.

V české legislativě nejsou podobná opatření zakotvena.

Ing. Petra Vaněčková

vaneckova@fucik.cz

Projednávané daňové zákony

Ve druhém čtení je v Poslanecké sněmovně návrh novely zákona o DPH od roku 2009 a návrh novely zákona o dani silniční, která by částečně měla být účinná již pro zdaňovací období roku 2008.

Návrh novely zákona o účetnictví

Vláda předložila Parlamentu k projednání návrh novely zákona o účetnictví, která má po schválení nabýt účinnosti částečně od roku 2009 a částečně od roku 2010. Novela je zaměřená na účetnictví státu. Jejím cílem je podle důvodové zprávy zkvalitnění používání účetních metod ve veřejném sektoru, tj. přiblížení těchto účetních metod pravidlům vedení účetnictví u podnikatelů, získávání informací (zejm. o potenciálních pohledávkách a závazcích) pro řízení na státní úrovni i na úrovních nižších, zajištění důvěryhodných informací pro účely vykazování a pro operativní řízení, kterých se v současnosti nedostává.

Koncept reformy daňového systému od roku 2010

Ministr financí Miroslav Kalousek představil cíle reformy daňových zákonů od roku 2010. Hlavním cílem je zjednodušení legislativy a správy daní. Zjednodušení správy daní má být dosaženo prostřednictvím nového daňového řádu, který bude umožňovat rychlejší daňové řízení. Odvody daní, pojistného a cel by se měly sloučit, přičemž výstupem má být jedno podání na jednom formuláři a jedna platba. V oblasti výběru daní by mělo dojít např. k příznivé změně v podobě posunutí splatnosti daně doměřené na základě daňové kontroly až po rozhodnutí o odvolání. Po věcné stránce by mělo dojít ke komplexní reformě zdaňování příjmů a majetku. To by mělo mj. přinést zrušení daně dědické a daně darovací, v důsledku čehož budou veškeré příjmy získané zděděním či darováním, přičemž u dědictví a darů v rámci I. a II. skupiny půjde o příjem, od daně osvobozený.

Zároveň byl představen věcný záměr nového zákona o daních z příjmů. Jedním z cílů je např. podpořit usazování holdingů v ČR prostřednictvím nezdaňování příjmů z kapitálových investic a jejich prodeje u právnických osob. V oblasti odvodů fyzických osob by mělo dojít ke ztotožnění vyměřovacího základu daně z příjmů a pojistného. Odvod sociálního pojištění by měl být nahrazen systémem dvou sazeb daně z příjmů – základní a snížené. Výše sazby u poplatníka by měla záviset na výši jeho příjmů. Budou-li do limitu stanoveného na základě násobku průměrné mzdy, použije se sazba snížená. Příjmy nad limit budou zdaněny sazbou základní.

Efektivní nákup

... víc než cena, rychlost, kvalita

Nové trendy a strategie / Interní procesy a optimalizace nákupu / Profesní růst v prostředí nákupu / Právo v nákupní praxi / Dodavatelé a strategická partnerství.

Více informací na www.controlling.cz

8. ročník konference

Controller-Institut
Controlling Finance Management

15.-16.4.2008
Praha

Problematika „stravenek“ a jejich zamýšlené zrušení

Stravenky prodávané za zvýhodněnou cenu zaměstnancům představují v současnosti bezesporu jeden z nejrozšířenějších a nejoblíbenějších zaměstnaneckých benefitů. Zaměstnavatelé formou stravenek de facto přispívají na zajištění stravování svých zaměstnanců.

Pokud jde o daňové hledisko, je problematika závodního stravování z pohledu daně z příjmů řešena zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále ZDP), a to jednak v ustanovení § 6 odst. 9 písm. b), podle kterého je od daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků osvobozena „hodnota stravování poskytovaného jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti nebo v rámci závodního stravování zajišťovaného prostřednictvím jiných subjektů“.

Dalším ustanovením, které se otázky stravenek dotýká, je ustanovení § 24 odst. 2 písm. j) bod 4 ZDP, podle něhož lze za výdaj (náklad) pro daňové účely uznat – při splnění určitých podmínek – i výdaje (náklady) vynaložené na „... příspěvky na stravování zajišťované prostřednictvím jiných subjektů a poskytované až do výše 55 % ceny jednoho jídla za jednu směnu, maximálně však do výše 70 % stravného vymezeného pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a) při trvání pracovní cesty 5 až 12 hodin“.

Z uvedených příkladů tedy vyplývají dva závěry:

a) ZDP v žádném z relevantních ustanovení nehořívá o stravenkách jako takových a neupravuje jejich režim, ale vždy používá obecnější termíny (stravování, příspěvek na stravování). Z toho plyne, že stravenky představují pouze jeden z několika možných nástrojů zajištění stravování zaměstnanců.

b) Hodnota stravování poskytnutého v jakékoli formě a při využití jakýchkoli nástrojů je u zaměstnance vždy osvobozena od daně z příjmů fyzických osob, zatímco u zaměstnavatele při splnění stanovených podmínek tvoří součást daňově uznatelných nákladů.

A právě bod b) se stal úhelným kamenem záměru skupiny poslanců, kteří navrhovali Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR změny daňového režimu stravenek. Tyto změny by podle zmíněného návrhu měly spočívat v od-

bourání daňové uznatelnosti nákladů (výdajů) na stravování zajišťované formou stravenek na straně zaměstnavatele. V § 24 odst. 2 písm. j) bod 4 ZDP se na konci tohoto bodu navrhuje doplnění věty: „*Toto ustanovení se nepoužije při stravování zajišťovaném poskytováním stravovacích poukázek.*“ Zároveň se navrhuje doplnění § 25 odst. 1 o nové písm. zo), které by mělo znít: „*zo) výdaje (náklady) ve formě příspěvku na stravovací poukázky.*“ Ustanovení § 6 odst. 9 písm. b) by mělo zůstat nezměněno, tzn. že by nemělo dojít ke změně osvobození (v plné výši) závodního stravování poskytovaného ve formě nepeněžního plnění zaměstnancům, a to i ve formě poskytování stravenek.

Navrhované změny jsou předmětem návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, podaného skupinou poslanců a publikovaného jako sněmovní tisk č. 413/0.

K návrhu zákona proběhla všeobecná rozprava a dne 25. 3. 2008 bylo čtení návrhu zákona Poslaneckou sněmovnou v prvním čtení odročeno. Účinnost novely se navrhovala od 1. 7. 2008, a navrhovatelé tedy požadovali schválení návrhu již v prvním čtení – ke kterému nedošlo.

Navrhovatelé návrh novely odůvodňují jednak potřebou řešit daňovou asymetrii režimu stravenek, jak byla popsána výše, jako neoprávněné duplicity ve zvýhodnění jedné ze skupin poplatníků, jednak potřebou řešit dopady poskytování stravenek na inkaso daně z příjmů právnických osob a v neposlední řadě též potřebou „řešit problematiku závodního stravování v kontextu s chováním distributorů stravenek“, přitom onen poslední důvod není navrhovateli nijak blíže specifikován a zůstává poněkud vágní.

Navrhovatelé dále vyčísľují finanční dopady navrhovaných změn jako přínos pro státní rozpočet v objemu 0,6 až 1 mld. Kč.

Na závěr je nutno říci, že navrhované změny se netýkají všech forem poskytování stravování zaměstnancům (provoz vlastních stravovacích zařízení, zajištění stravování u třetího subjektu – např. restaurace apod.), ale pouze daňového režimu stravenek.

Michal Sailer

sailer@fucik.cz

Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže Manažer roku 2007

se uskutečnil dne 17. dubna 2008 v paláci Žofín, Slovanský ostrov 226, Praha 1

Další informace získáte u organizátora soutěže:

Manažerský svazový fond
Podolská 50, 147 00 Praha 4
tel. 241 087 218, 201, fax 241 431 626,
e-mail msf@msf.cz
www.msf.cz

Úplné znění zákona o rezervách

Ve Sbírce zákonů bylo pod číslem 89/2008 vydáno úplné znění zákona o rezervách ve znění posledních novel, tj. novely zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů a novely v souvislosti s insolvenčním zákonem.

Smlouva o sociálním zabezpečení mezi ČR a Japonskem

Dne 21. 2. 2008 byla podepsána smlouva o sociálním zabezpečení mezi ČR a Japonskem. Smlouva jednoznačně a způsobem obvyklým v mezinárodní praxi stanoví pro tzv. migrující pracovníky příslušnost k předpisům v oblasti pojistného na sociální zabezpečení pouze v jednom ze smluvních států. Uzavření smlouvy je významné zejména z toho hlediska, že podle ministerstva práce a sociálních věcí je Japonsko po SRN druhým největším investorem v ČR. V praxi tedy vzniká celá řada případů, které před uzavřením smlouvy mohly vést k duplicitnímu výběru pojistného a budou smlouvou řešeny. Podle smlouvy lze zahrnout též rodinné příslušníky se skutečným bydlištěm společným s pracovníkem pojištěným na území ČR do českého systému veřejného zdravotního pojištění.

Hmotná podpora na vytváření nových pracovních míst

Nařízením vlády č. 68/2008 Sb. se od konce února snížila hmotná podpora na vytváření nových pracovních míst. V oblastech s mírou nezaměstnanosti nejméně o 50 % vyšší než průměrná míra nezaměstnanosti v ČR činí podpora 50 tisíc Kč na jedno nové pracovní místo. Nová výše podpory je platná pro investory, kteří předloží záměr získat investiční pobídky od 29. 2. 2008.

Newsletter Finanční Management vydává Economia a.s. ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři
www.fucik.cz

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

- Částka 37 – 116. Nález Ústavního soudu ze dne 12. března 2008 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce
- Částka 33, rozeslaná 1. 4. 2008 – 104. Zákon o nabídkách převzetí